Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-195 d.d. 21 juni 2013
(prof.mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger en mr. J.Th. de Wit, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

Consument heeft bij de bank een doorlopend krediet afgesloten. De overeenkomst kent een 'aflossingsvrij betaalplan', wat inhoudt dat Consument gedurende de eerste vijf jaar uitsluitend een rentevergoeding betaalt en pas na vijf jaar begint met aflossen. Vijf jaar na aanvang van de kredietovereenkomst is het betaalplan niet in werking getreden. Consument stelt zich op het standpunt dat de bank is tekort geschoten in de nakoming van de overeenkomst omdat het betaalplan niet na vijf jaar in werking is getreden. De Commissie is van oordeel dat de bank niet is tekort geschoten in de nakoming van de overeenkomst. De vordering van Consument wordt afgewezen.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap Interbank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 10 juli 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 7 juni 2013 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Op 14 augustus 1999 heeft Consument samen met zijn partner na bemiddeling van een tussenpersoon een overeenkomst gesloten met Aangeslotene, waarbij Aangeslotene aan Consument een doorlopend krediet voor een bedrag van € 12.478,96 (*f* 27.500,-) heeft verstrekt.

3.2. In de kredietovereenkomst is – voor zover relevant – het volgende opgenomen:
"*Kredietnemer zal op de opgenomen bedragen en daarover verschuldigde rente in maandelijkse termijnen terugbetalen. De hoogte van de maandtermijnen bedraagt 1.5% van de tussen MNF Bank en kredietnemer overeengekomen "kredietlimiet"*"

3.3. In het aanhangsel behorende bij de kredietovereenkomst staat met betrekking tot het "aflossingsvrij betaalplan" het volgende vermeld:
"*Gedurende de eerste vijf jaar van de looptijd van deze overeenkomst is het termijnbedrag dat kredietnemer op de overeengekomen vervaldata maandelijks zal betalen vastgesteld op een bedrag gelijk aan de in de afgelopen maand ten laste van het krediet geboekte kredietvergoeding ("aflossingsvrij betaalplan").*
Het in de overeenkomst opgenomen betaalplan treedt eerste in werking 5 jaar na de ingangsdatum van de overeenkomst. Kredietnemer kan MNF Bank schriftelijk verzoeken de aflossingsvrije periode met vijf jaar te verlengen."

3.4. De door Consument te betalen maandtermijn is na de periode van vijf jaar (dus op 14 augustus 2004) niet aangepast naar 1,5% van de kredietlimiet. Begin 2005 heeft Consument zich in verband met het niet in werking treden van het betaalplan tot zijn tussenpersoon gewend.

3.5. In 2011 heeft Consument geconstateerd dat het betaalplan nog steeds niet in werking was getreden en zich toen rechtstreeks bij Aangeslotene beklaagd dat de maandtermijn niet was aangepast. Met ingang van 25 maart 2011 is het betaalplan conform de overeenkomst ingevoerd.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van € 11.044,23, zijnde de teveel betaalde rente omdat het betaalplan niet tijdig in werking is gezet.

4.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene in gebreke is gebleven omdat het betaalplan uit hoofd van (het aanhangsel bij) de kredietovereenkomst niet op 14 augustus 2004 in werking is getreden. Aangeslotene is daarmee tekortgeschoten in de nakoming van de kredietovereenkomst.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie dient de vraag te beantwoorden of Aangeslotene is tekortgeschoten in de nakoming van de kredietovereenkomst door niet in augustus 2004 het betaalplan in werking te laten treden.

5.2. De Commissie constateert dat in de kredietovereenkomst is opgenomen dat de kredietnemer, in dit geval Consument, de opgenomen bedragen en de daarover verschuldigde rente in maandelijkse termijnen zal terugbetalen aan Aangeslotene. De Commissie is van oordeel dat uit de bewoordingen van deze bepaling volgt dat op Consument de verplichting rust om het geleende bedrag af te lossen. De Commissie oordeelt dat de bewoordingen en strekking van de bepaling voldoende helder zijn.

5.3. De Commissie is verder van oordeel dat uit de kredietovereenkomst geen verplichting op Aangeslotene rust om het betaalplan in werking te laten treden. Het is juist Consument, zijnde kredietnemer, die op grond van het bepaalde in de kredietovereenkomst gehouden is om hetgeen hij van Aangeslotene heeft geleend aan Aangeslotene terug te betalen. Het ligt dus op weg van Consument om zelf gevolg te geven aan het betaalplan. Aangeslotene is daarom niet tekortgeschoten in de nakoming van de overeenkomst.

5.4. Hierbij neemt de Commissie ook in aanmerking dat Consument begin 2005 heeft geconstateerd dat het betaalplan niet in werking was getreden en zich toen tot zijn tussenpersoon heeft gewend. Dat Consument pas in 2011 constateerde dat het betaalplan nog steeds niet in werking was getreden en zich toen pas tot Aangeslotene heeft gewend, is een omstandigheid die voor rekening van Consument dient te blijven.

5.5. Nu de Commissie van oordeel is dat Aangeslotene niet tekort is geschoten in de nakoming van een verbintenis, hoeft door de Commissie niet te worden ingegaan op het door het door Aangeslotene gedane beroep op artikel 6:89 van het Burgerlijk Wetboek.

5.6. Al het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vordering van Consument moet worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.